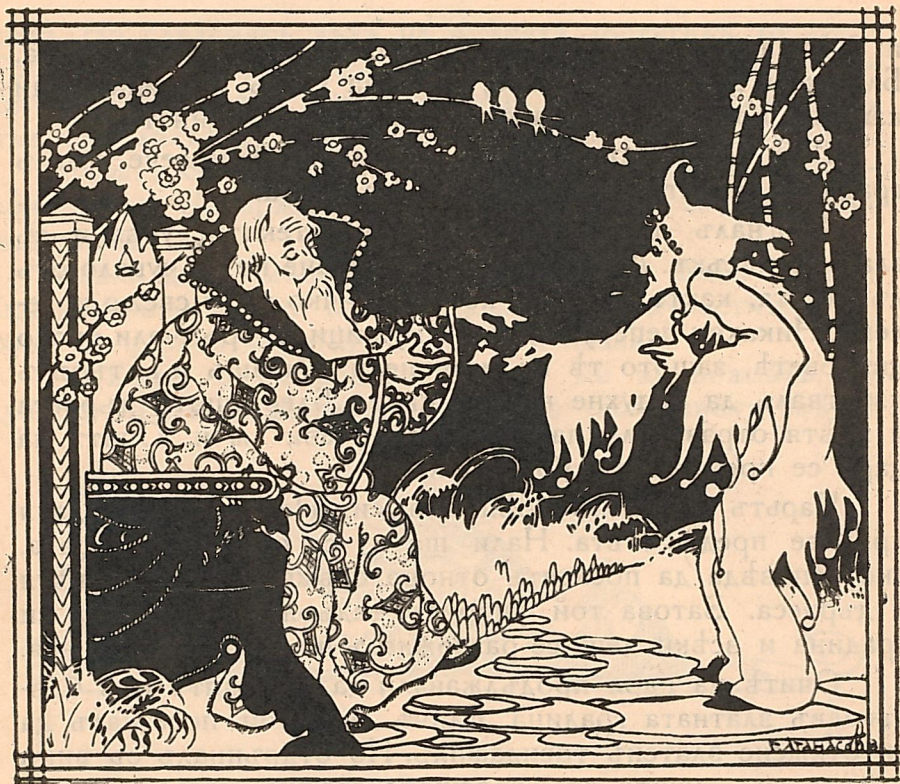

НЕДОВОЛЕНЪ ЦАРЬ

Имало едно време единъ царь. Той билъ силенъ и богатъ. Палатитѣ му блещѣли отъ злато и скъпоценни камъни.

Ала царьтъ билъ мраченъ и недоволенъ.

Една майска сутринъ той излѣзълъ да се разходи въ своята градина. Приятна миризма се разнасяла отъ цвѣтята. Хиляди птички чуруликали весело по дървесата. Ала царьтъ останалъ пакъ намръщенъ и недоволенъ. Той си казалъ: „Защо моята градина да е такава, каквато и най-проститѣ хора могатъ да иматъ? Въ всѣки селски дворъ се срѣщатъ люляци и трендафили. Азъ съмъ най-богатия отъ царетѣ. Трѣбва да имамъ градина, каквато никой на свѣта не може да има!“

Царьтъ заповѣдалъ да изкоренятъ изъ градината всички дървеса и цвѣта. Свикалъ най-добритѣ майстори